

[Indenrigsministeren.]

mende Tid vilde være lige saa positiv, som han er i sine Udtalelser her.

Med Hensyn til, hvor Ideen om Skattehenstanden er kommet fra, saa er den virkelig ikke kommet hverken fra det ærede Medlem eller mig. Det er et Spørgsmaal, som har været drøftet i byggeinteresserede Kredse i de sidste Par Aar. Spørgsmaalet var, om man kunde finde en Form, hvorunder Lovgivningsmagten kunde tiltræde det.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby har Ordet for en ganske kort Bemærkning.

Kristen Amby: Jeg er overbevist om, at i den kommende Tid vil det lykkes mig at faa den tekniske Assistance, som jeg maa finde uden for Ministeriet, til Opbygning af de Ting, jeg her har talt om, i Forslags Form. Jeg synes egentlig ikke, det er et Krav, det er rimeligt at stille, men det var det, Ministeren sagde: Maa jeg faa de Tanker, som det ærede Medlem har fremsat, præciseret i Paragraffer, og han var jo ogsaa før inde paa at bebrejde os, at vort Forslag i Foraaret ikke teknisk kunde gennemføres, fordi der stod — det er rigtigt —, at den nærmere Udformning skulde overlades til Ministeren. Men Ministeren skal naturligvis faa det, som han ønsker det.

Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard): Det er en ganske urigtig Betragtning. Udvalget har sit Sekretariat, og det ærede Medlem har Lejlighed til at benytte Udvalgets Sekretariat og faa al den Bistand, det ærede Medlem ønsker i Udvalget lige saa godt som jeg. Det er klart.

Elgaard: Jeg vilde ønske, at den højtærede Ministers lyse Syn med Hensyn til det kommende Byggeri var berettiget. Jeg kan desværre ikke dele Ministerens Opfattelse, heller ikke ud fra de Tal, den højtærede Minister nævnte med Hensyn til, hvor højt man paa det nuværende Tidspunkt har hævet sig fra den lave Bølgedal. Desværre er Forholdet saaledes, at der skal et overmaade stort Antal Lejligheder til for at forsyne det nødvendige Forbrug pr. Aar, og der skal et endnu større til for at skabe en rimelig Reserve.

Ministeren svarede vedrørende Spørgsmaalet om det ringe Byggeri i de sidste halvandet Aar, at det var paa Grund af Usikkerheden over for Priserne, og at der nu var sket et Prisfald, og det var en af de Ting, der medvirkede til en Forcing af Bygge-

riet. Maa jeg stille det Spørgsmaal til den højtærede Minister, om ikke Stillingen er den, at vel er der en Del Bygningsmaterialer, hvis Priser ikke er bestemt af vore indre økonomiske Forhold, men som er bestemt udefra, og dér er der sket et Prisfald. Men det er jo kun en lille bitte Del af det Pris- og Omkostningsomraade, der er medinteresset i Byggeriets Vilkaar.

Det Spørgsmaal, jeg gerne vil stille til Ministeren, er dette: Anser man det da i Regeringen for at være komplet umuligt, at de Omkostninger, der gælder i Forbindelse med Byggeriet, og som vi i nogen Grad behersker inden for Landets egne Grænser, og som ustandselig er steget, nogen Sinde kan falde? I saa Fald er det hele nemlig haabløst. Det kan nemlig ikke nytte, at man giver en Skattehenstand i 10 Aar, der, som det ærede Medlem Hr. Kristen Amby siger, kan betyde 6—8 pCts Nedgang i Huslejen. Thi er disse 6—8 pCt. eventuel Nedgang i Huslejen ikke allerede bortelimineret gennem en Stigning i Omkostningerne paa andre Omraader? Det er derfor komplet haabløst at tro, at man ved en saadan Begrænsning skulde kunne ændre hele den ulykkelige Situation med Hensyn til Boligbyggeriet. Det er umuligt, at noget saadant kan give Resultat, og det er i høj Grad beklageligt, ja, sørgeligt.

Jeg forstod af den højtærede Ministers Udtalelse, at man i det staaende Byggeudvalg i den kommende Tid ogsaa vil beskæftige sig med andre Spørgsmaal i Forbindelse med Byggeriet. Der kan jo rejses adskillige Problemer, men det vil jeg nu lade Udvalget om. Der har imidlertid i den offentlige Debat om Byggeriet været Spørgsmaal fremme om Oprettelse af et Institut for kortvarige Laan i fast Ejendom, altsaa Prioritering, og det vilde interessere mig meget, om Ministeren i Dag vilde udtale sig om, hvorvidt dette Spørgsmaal ogsaa vil blive inddraget i de kommende Overvejelser.

Jeg forstod endvidere Ministeren saaledes, at han ikke delte den Opfattelse, der var kommet til Orde i den af mig nævnte Resolution. Jeg forstod ogsaa, at Ministeren ikke var klar over, hvad der eventuelt kunde være tænkt paa med Udtrykket „de skjulte Kræfter“. Men var det saa ikke i alle Parters Interesse, naar vi nu forhandler om disse Spørgsmaal, at man baade fra Rigsdagens og Regeringens Side rent ud sagde, at de Forhold, der har vanskeliggjort Byggeriet paa en Række Omraader, ligger klart fremme i Dagen. Ministeren har nævnt et Par af dem her fra Taler-